

Tâm Tưởng

Lê Văn Tú

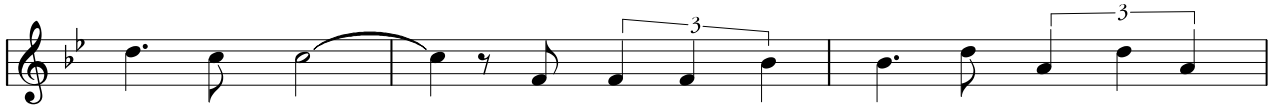
Moderato

Từ vùng trời mây vương, Nhớ về miền quê hương, Những chiều chìm trong khói sương.
Từ một ngày ra đi, Nhớ một lần chia ly, Sóng sàu giòng sông cuốn theo.

Từ một vầng trăng soi, Mơ về ngàn sao rơi, Còn hằn trong cõi
Từ vùng trời tha phương, Nhớ từng mùa Thu sang, Đường chiều qua hoang

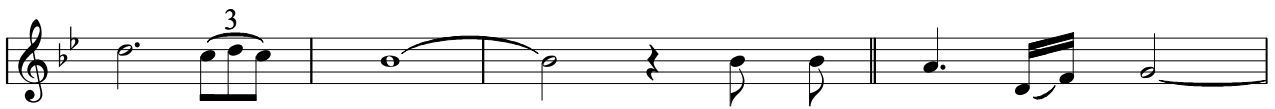
nhớ xa xôi. Nhìn từng ngày trời qua, Tháng ngày đã phai
vắng mênh mông. Tìm về vùng sao đêm, Những ngày tháng êm

nhòa, Phương trời nào đã xa, Những chiều buồn trôi qua.
đêm, Những vòng tay ấm êm, Những điệu buồn ru đêm.

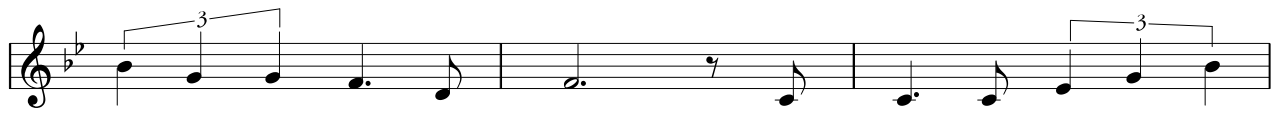
Ngày từng ngày phai pha, Ru đời vào hương mơ, Dệt bằng bao thương
Tìm lại vầng trăng phai, Theo người hoài không nguôi, Một đời sao vẫn

nhớ xa mờ. Những cánh chim lìa xa,
mãi xa hoài. Những cánh chim lẻ loi,

Còn đâu bóng trăng ngày qua, Tìm về vùng trời mơ ước
Về đem nhớ thương chiều nay. Đàn chùng sầu dâng theo cánh

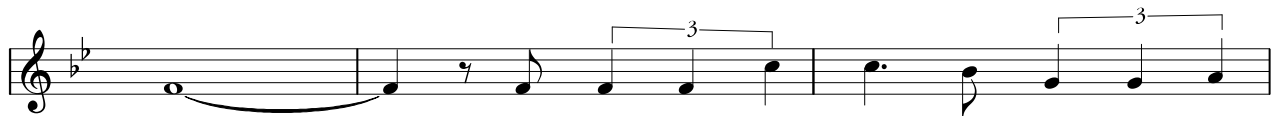
xưa nơi phương nào mịt mờ, Gọi thềm một giòng sông đã
chim xa phương nào mịt mại, Tìm về vùng trũng dương nghe

cuốn trôi xa phương trời còn chờ. Còn một lời chia
sóng dâng trong tâm hồn chập chùng. Còn một làn dư

phôi, Giã từ những khung trời, Những mùa Thu lá rơi, Trong chiều buồn chơi
hương, Xóa nhòa những con đường, Những vòng tay vấn vương, Những ngày đầy yêu

vời. Còn một lời yêu thương, Gửi về miền quê
đương. Còn một lời yêu thương, Gửi về miền quê

hương, Một đời còn vương vấn trong hồn.
hương, Một đời còn vương vấn trong hồn.